

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

375

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

**"וּשְׂמַחַת בַּחֲגֹךָ אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ
וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיִּתּוֹם וְהָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ"**

שמחה אמיתית

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

שיהיה עצב! שהעצבון, חולי הגוף. וכשאדם חולה, אינו יכול לעבוד הבורא יתברך כראוי. אלא שלא יהיה שמח ולא עצב, כי אם על האמצעי.

וכן כתב רבנו יונה, על מה שאמרו חז"ל; **"אסור לאדם שימלא שחוק מפניו"**; **"פיו בעוה"ז"** (ברכות' שם). יש מפרשים; שטעם הדבר, מפני חורבן בהמ"ק. אבל שלא בשעת חורבן, מותר. ואין זה נכון. דא"כ, לא היה לו לומר בעוה"ז, אלא משחרב בהמ"ק אסור שימלא שחוק פיו. ומדלא אמר הכי, שמעי' שאינו תלוי בחורבן, אלא אפילו בזמן בהמ"ק אמר שאסור למלא שחוק פיו בעוה"ז בשום ענין, שהשמחה מרגילה את האדם שישכח המצוה.

וראיתי דבר נפלא ב'שלטי הגבורים' וז"ל; **'הנגינות שמנגנין בשעה שבני אדם מושכין משאוי, או בשעה שמנהיגין השוורים לתרישה, מותרין. שאינו אלא לתקן מלאכתן. אבל הנגינות שמנגנין האורגין, המשך בעמ' 2 <<<**

בגמ'; **'מר בריה דרבינא, עבד הלולא לבריה. חזנהו לרבנן דהו קבדחי טובא. אייתי כסא דמוקרא, בת ארבע מאה זוזי ותבר קמייהו ואעציבו. רב אשי, עבד הלולא לבריה. חזנהו לרבנן, דהו קא בדחי טובא. אייתי כסא דזוגיתא חורתא ותבר קמייהו ואעציבו'** (ברכות' לא). בודאי מ'בדחי טובא' שראו אלו האמוראים, על רבנן ששמחו בחתונה, לא היה מוגזם ביותר, אלא בהרגשה דקה בחוט השערה יותר מן המידה ובשל זאת הקפידו.

וכדאי היה לשבור כלים של ארבע מאה זוזי, כדי למנוע חוט השערה העולה על המידה, גם בשמחה של מצוה. ובגמ' שם; **'רבי ירמיה, הוה יתיב קמיה דרבי זירא. חזייה, דהוה קא בדח טובא. אמר ליה: "בְּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתֵר..."** (משלי' יד כג) (ברכות' ל). כתב רבנו יונה; **'כלומר; בכל עצב שהאדם עצב, יש בו יתרון, כדי שלא ישמח וימשך אחר תענוגי העוה"ז. ואינו רוצה לומר; שישתדל האדם**

'מצוה להרבות בשמחה זו. ולא היו עושין אותה עמי הארץ וכל מי שירצה, אלא גדולי חכמי ישראל וראשי הישיבות והסנהדרין והחסידים והזקנים ואנשי מעשה, הם שהיו מרקדין ומספקין ומנגנין ומשמחין במקדש בימי חג הסוכות. אבל כל העם האנשים והנשים, כולן באין לראות ולשמוע' (רמב"ם' לולב' ח יד). רואים מפורש מדברי הרמב"ם, שלעמי הארץ ולאנשים סתם, לא הניחו להשתתף בשמחת בית השואבה, אלא לעמוד מן הצד ולהסתכל בלבד. וכן הוא אומר: **'ולא היו עושין אותה עמי הארץ וכל מי שירצה'**. ולכאורה, הרי כל מצוה מהתורה כל אחד מחויב בה ולמה לא הניחו להם? **'כתיב: "נְשַׁבְּחֵתִי אֲנִי אֶת הַשְּׁמִימָה!"** (קהלת' ח טו) **וכתיב: "וּלְשִׁמְחָה מֵהַזֶּה עֲשֵׂה?"** (קהלת' ב). **"נְשַׁבְּחֵתִי אֲנִי אֶת הַשְּׁמִימָה" שמחה של מצוה. "וּלְשִׁמְחָה מֵהַזֶּה עֲשֵׂה"?** זו שמחה שאינה של מצוה' (שבת' ל). והנה, גם בשמחה של מצוה איתא

תמונות מהרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר בירוחם ועפולה

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

מאד היטיב לך בה וכאילו באת לביתו כקרא אל שלחנו ומנעמיו. ותן שבת על כך, בפוך ובלבך. ואם תעלה עליזותך במצוות, אל מדרגת הזמר והרקוד, יהיו לך גם אלה עבודת האלקים ואף על ידם, תדבק בענין האלוקי' (כוזרי' ב נ).

להבין דברים אלה בכל עומק משמעותם, זהו תוכנה של שמחת המועדים. שפתים ישק, רבינו יהודה הלוי, בעד דברים נלהבים ונשגבים אלה. היראה בפני פחד הדר גאון אלקינו, אהבת צלם האלקים אל אביו שבשמים, שמחת המצוה במצות מלכו, זוהי כל התורה כולה. בשמחה באה ההתקרבות לידי ביטוי גלוי ודאגת הלב. באמונתו מתגלה, בשמחה. הניגון והריקוד עבודה הם, בחינות של דקות באלוקי ישראל.

כמה רחוק מושג זה של שמחה, ריקוד וניגון, מהבילוי הפשוט והריק, אשר מכנים אותו היום בשם שמחה. וכמה עלינו להזהר, לבל נתפס בריקנות זאת בימי השמחה, בשמחת תורה ובשבועות, בזמני השמחה במקומות התורה. לו זכינו; אמונה וחיוזוק, היינו שואבים מריקודי בני הישיבה [ללא זמרים פסולים]. הרגשה חזקה של קרבת ה' היתה מתעוררת תוך שירה ומחול, שאיפה לרוחניות ולטהרת הלב היתה נוצרת באותה שעה. והיא היתה עומדת לנו בעבודתנו זמן ממושך, כזאת היא צורת שמחה במקום תורה.

מה נואלו הנערים, המחכים לשמחה כאילו הוא זמן של פורקן ובידור, אש זרה של רומנטיקה חופשית וערסילאות ריקה, הם מכניסים להיכל ה'. צלילי הריקנות הם מחליפים, בשמחה של אמת והדרת קודש. אל שמחה יש להתכונן, בדיוק כמו אל עבודה גדולה. והיא טעונה כונה ומחשבה, בדיוק כמו תפלה וצום. ('עלי שור' ח"א).

שחוק וקלות ראש. ומה נעמו בזה דברי רבנו יונה ז"ל; 'אימתי ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה? בזמן שיאמרו בגוים; "הגדיל ה' לעשות עמנו קיינו שְׂמַחִים" (תהילים' קכו) לא מפני המקדש בלבד אומר, אלא הכי קאמר; אימתי ימלא שחוק פינו ותהיה השמחה מותרת? מזמן שיעשה עמנו נסים ויושיענו. ואז, באותו הזמן נשמח, כדי לגלות נפלאותיו וגבורותיו... כזו שהוא שמחת הבורא היא מצוה גדולה, משום פרסומי ניסא. ודומה לזה; מה שאמרו במדרש; "זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ" (תהילים' קיח כד). כלומר; אע"פ שזה היום הוא יו"ט ונעשה לנו בו נסים ונפלאות ואנו שמחים בהם. אפילו הכי, עיקר השמחה אינה בעבור יום טוב, אלא בעבור ה', לפרסם את כל הגדולות ואת כל הנוראות, שהוא עושה עמנו'. עכ"ל ('ברכות' שם). ('הגיוני מוסר')

"וְשִׂמְחָתָם לִפְנֵי ה' אֱלֹקֵיהֶם שְׂבַעַת יָמִים" ('ויקרא' כג מ).

אם נרצה לדעת; שמחה של תורה, מהי? הבה נשאלה את רבינו יהודה הלוי ז"ל. ממנו נלמד כיצד לשמוח בימי החג; 'כללו של דבר; שלשה הם יסודות עבודת האלוק על פי תורתנו; היראה והאהבה והשמחה. התקרב אל אלקיך בכל אחת מאלה. ואכן, בכניעתך בימי התענית, לא תקרב אל האלוק יותר מאשר בשמחתך בשבתות וימים טובים, אם שמחתך זו, באה מתוך מחשבה וכונה. כי כשם שהתחנונים צריכים מחשבה וכונה, כך גם השמחה בדבר האלוק ובמצותו צריכה מחשבה וכונה, למען תשמח במצוה עצמה מתוך אהבתך למצוה עליה. ותכיר, מה

או שאר האומנים באומנותן, אסורין, שאינן אלא לשמח את לבבם. ודבר זה, אסור בכל עת. ואפי' הזמר, שמזמרין בפה, בלא כלי זמר, אסור. שנא; "אל תשמח ישְׂרָאֵל אֶל גִּיל כְּעַמִּים" ('הושע' ט א)... שהוא נמשך אחר החסרונות ואחר המידות הרעות'.

והוא מגמ'; 'אמר רב הונא: "זמרא דנגדי ודבקרין שרי. דגרדאי, אסיר" ('סוטה' מח). פירש"י; 'מושכי ספינות בחבל; שרי, שאינו אלא לזרז במלאכתם. ודבקרין; שמזמרין בשעה שחורשין ואינו אלא לכרין את השוורים לתלמיהם, שהולכין לקול השיר, דערב עליהם, שרי. דגרדאי, אינו אלא לשחוק'. הרי לפנינו; שחז"ל קבעו מסמרות, אף בהבדלים דקים מאד. והם שידעו בכחות הנפש של האדם, אלו מיני שירי ורגשי שמחה, שהם רק לתועלת. ואלו מותרים. ואלו סוגים של הרגשים שקרובים לשחוק ומושכים לחסרונות ומידות רעות.

ושם בגמ'; 'רב הונא, בטיל זמרא'. פירש"י; 'גזר על דורו שלא יזמרו בביתם ובבית משתאות'. 'קם מאה אוזי בזווא... ולא איבעי. אתא רב חסדא, זלזיל ביה. איבעאי אוואז בזווא ולא משתכח'. וכתב במהרש"א דבר נפלא, ע"פ מ"ש בפ' 'הרואה'; 'הרואה אווז בחלום, יצפה לחכמה. שנאמר: "תִּקְמוֹת פְּחוּץ תִּרְנָה" ('משלי' א כ). 'כי האווי, הוא הקולני בעופות טהורים. ולזה, המבטל זמר האיסור, זוכה לרינון החכמה. ומביא הברכה במין האווי, הרומז על זה. ובהיפך, כי זלזיל ביה'. עכ"ל.

מכאן לימוד גדול, עד כמה חייב האדם להיזהר גם בשמחה של מצוה, שתהיה ראויה בשלמות המחשבה. ולא לנטות ח"ו אף כחוט השערה, לדברים שיגרמו לידי

ערב רב

וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עַיִן יַעֲקֹב

('דברים' לג כח) ע' נפש דיעקב... וישראל יחזרו בתשובה וימחו הערב רב. ויחזרו להם לוחות הראשונות, שלא נתגלה להם כלל עדין, שתיכף בירידתם נשברו ('אבן שלמה' יא ח).

מוסיף על כך הגאון הקדוש ר' אלחנן וסרמן; ואם רואים אנו כיום כופרים שהם מנהיגי העם, מתאשרים בכך דבריו של הגאון מוילנא, שאלה הם ילדי הערב רב. ('עקבתא דמשיחא' מאמר 'מעשה אבות'). ■

ארצות הטובים, שהם כפופים תחת הערב רב. "נְאֻת רַחֵל נְאֻת יוֹסֵף אֶחָרָיִם" הם התלמידי חכמים, שהם שפלים מכולם. והם נקראים ע"ש רחל, שהיא עקרת הבית... והכל ע"ש הערב רב שנשתתפו בישראל, גרם לו שבירת הלוחות. וכן טעות של הכאת הסלע. וע"י זה, לא זכה (משה רבנו) להכנס לארץ ישראל ולישא ארוסתו, שהוא פנימיות התורה. הכל הוא בישראל שלא זכו ללמוד תורה מעץ חיים עד לעתיד לבוא, שיהיה "בְּדָד עַיִן יַעֲקֹב"

כל הגלות והצרות וחורבן בית המקדש, הכל ע"י מה שקיבל משה לערב רב, שהוא סבור שהם גירי הצדק, מצד הטובים, שעליהם אמרו: 'לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבין האומות, אלא כדי שיתוספו עליהם גרים' ('פסחים' עז). אבל הערב רב, הם מצד הרע, שהוא הראשי תיבות של; 'ערב רע'.. וזה מרומז במה שנאמר: "וַיִּשֶׂם אֶת הַשְּׂפָחוֹת נְאֻת יִלְדֵיהֶן רֵאשֻׁנָה" הם הערב רב, שהם ראשי העם. "נְאֻת לֹאֶה וַיִּלְדֵיהֶ אֶחָרָיִם" הם עמי

מודרניזם

קדרו השמים, גשם עז ניתך ארצה, הדרכים השתבשו והעגלה שקעה בבוץ. לאחר שעות רבות של מאמצים הצליחו לחלצה והמשיכו לדרכם. לאחר עיכובים רבים ותלאות שונות הגיעו סוף סוף אל היריד, אך היריד נסגר כבר. כאשר נוכחו לדעת שאיחרו את המועד, שלף היהודי את שטר ההתחייבות ודרש מהעגלון לפצותו. **הלה טען להגנתו:** "שהעיכוב לא נגרם עקב חולשת הסוס וזקנת העגלון, לכן אין הוא חייב לפצותו". **לעומתו טען היהודי:** "שבנוסח השטר אין סייגים ונימוקים, לפיכך הוא עומד על דרישתו". לאחר ויכוח ממושך, ניאות העגלון לקבל על עצמו את הכרעת הרב המקומי. פנו השנים אל הרב והעלו את טענותיהם. הרב שמע, התבונן בשטר, עיין בפוסקים ולבסוף פסק לטובת היהודי. "לפי איזה ספר חוקים דנת אותי?" **שאל העגלון.** "לפי דין תורה" **השיב הרב.** "הרי התורה ניתנה בקייץ!" **המשיך הגוי להתקיף את הרב:** "כיצד אפשר לפסוק על פיה על מקרה שאירע בחורף?"

הסטודנטים שמעו את הסיפור בקשב רב ובסופו פרצו בצחוק רם על דברי השטות של העגלון.

אז פנה הרב, אל השואל ואמר לו: "בתפילת שחרית לשבת, **אנו אומרים:** 'פי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ יָיוֹם אֶתְמוֹל פִּי עֵבֶר' (תהלים' צ ד). **כלומר:** אצל הקב"ה אלף שנים נחשבות כיום אחד. נמצא, שמבחינת הקב"ה נחשב, כאילו שהתורה ניתנה לפני שלשה ימים..."

כך בשמחת תורה, בזמן ששמחים אנו עם התורה הקדושה, צריכים אנו לזכור את ערכה של תורתנו הקדושה. וכן, **ש'זאת התורה, לא תהא מחלפת ולא תהא תורה אחרת, מאת הבורא יתברך שמו' (י"ג עיקרים).** ('לקח טוב', 'חיים של תורה') ■

שהוא בורא העולם, השכל הנבדל והאצילי, שאין דומה לו כלל וכלל. רק הקב"ה שברא את העולם, יודע מה טוב באמת לברואיו. ורק הוא יכול לחוקק חוקים, שיהיו טובים לכולם; בכל מקום ובכל זמן. מבחינה זו, אפילו חכמתם הגדולה של חכמי ישראל, לא היתה מספיקה כדי לחוקק חוקים כאלה.

מעשה ברב אחד, שדיבר לפני קבוצה של סטודנטים, בפריז שבצרפת. בסיום דבריו, קם אחד השומעים ושאל: "למדנו רבינו; אנחנו לומדים כאן בקבוצה המעורבת גברים ונשים. בכל מקום שאנו מגיעים, אין הפרדה בין גברים לנשים, בחנויות, בתחבורה הציבורית ... רק במקום אחד יש הפרדה, בבית הכנסת.

אני מבין שכאשר ניתנה התורה לפני שלשת אלפי שנה היה הדבר מקובל, לכן חוקי התורה מצויים על הפרדה. האם כיום לא היה ראוי לשנות חוק זה? הרי בחיים המודרניים אין זה מקובל?"

השיב לו הרב בהכמה ופתח דבריו בסיפור: "סוחר יהודי בעיירה קטנה, יצא מביתו אל יריד שנערך בעיר הגדולה. הוא ידע שעליו למהר להגיע ליריד, כי הוא נמשך זמן קצר מאד ואם יאחר, הוא עלול להחמיץ את ההזדמנות לעשות עסקים טובים. כאשר ראה האיש עגלה רתומה לסוס מתקרבת אליו, אותה לעגלון שיתקרב אליו כדי להעמיס את סחורתו על העגלה ולנסוע עמו ליריד.

כאשר התקרבה העגלה, הבחין שהעגלון, גוי זקן והסוס חלש וכחוש וסירב לעלות על העגלה. **העגלון הבין מיד את העניין ואמר לו:** "אם הנך חושש שלא תגיע עימי בזמן ליריד, דע לך, שאני מיטיב להריץ את סוסי, יותר מכל חברי הצעירים. ליתר בטחון, הנני מוכן להתחייב לך בשטר, שאם נאחר ליריד, אפצה אותך על כל הפסדיך". לאחר שחתם הגוי על שטר ההתחייבות, העמיס היהודי את סחורתו ויצא בלב שקט לדרך. לפתע

העגלון והחורף התורה והקיץ

מאז ומעולם, אין לך מדינה מתוקנת שאין בה מערכת משפט, הכוללת בתי משפט, שופטים ומקומות שבהם לומדים ומשתלמים בעניני משפט. כמו כן, יש מדינות רבות שיש להם בתי מחוקקים, שבהם יושבים בני אדם מלומדים וקובעים את חוקי המדינה. אעפ"כ, אין כל השוואה, בין חוקי ומשפטי התורה לבין משפטי הגוים. כל המתבונן בדבר, יבחין מיד, שחוקי התורה קיימים ועומדים, עוד 'בטרם כל יציר נברא' ('ברכות השחר'). שהרי התורה קדמה לעולם 'תתקע"ד (974) דורות' ('זבחים' קטז). ומאז ועד היום, לא היה צורך לשנות ומה שהתאים לאנושות לפני חמשת אלפים שנה, מתאים והולם את בני זמננו. חוקי התורה, יכולים להתקיים בכל מקום בעולם, ע"י בני כל הגילאים. איש ואשה, נער וזקן. לעומת זאת, חוקי הגוים משתנים מתקופה לתקופה ומארץ לארץ. די בהתארגנות של קבוצת אנשים, המעוררת את דעת הקהל, כדי להשפיע ישירות על שינוי חוקים ישנים ועל חקיקת חוקים חדשים. דברים שבעבר נחשבו לבלתי מוסריים ולא חוקיים, הופכים בן לילה להיות מקובלים ומוסכמים.

הרד"ק מבאר את הפסוק: "לא עֲשֵׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטֵים בְּלִי יְדָעוֹם" (תהלים' קמז), **כמו שנאמר:** "הַשֹּׁמֵעַ עִם קוֹל אֲלָקִים..." (דברים ד). "וּמִשְׁפָּטֵים בְּלִי יְדָעוֹם" והמשפטים שנתן להם "בְּלִי יְדָעוֹם" שאר הגוים ולא גילה להם. **כמו שנאמר:** "וְגֵי גֹי גְדוֹל אֲשֶׁר לֹו תְקִים וּמִשְׁפָּטֵים צְדִיקִים כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת?" (שם).

ההבדל בין משפטי התורה לבין חוקי העמים, הוא עצום ורב. ומובן שביחס למשפטי התורה, אין חוקי הגוים ראויים להיקרא כלל משפט - "וּמִשְׁפָּטֵים בְּלִי יְדָעוֹם". **שרש ההבדל הוא;** היות והתורה תורת ה'

פנים שוחקות ארגון

בסיעתא דשמיא בהכונת הרב אמנון יצחק שליט"א אנו ממשיכים להרחיב את פעילות הארגון 'פנים שוחקות' לחלוקת מצרכי מזון ומוצרי יסוד למשפחות ברוכות ילדים ולשיפוץ תיקון וצביעה הוצרך למשפחות, בעזרת אנשי מקצוע המתמחים במקצועות; חשמל, צבע, שיפוץ קל, אינסטלציה וכ"י.

המעוניינים לתרום כסף: נא לפנות ל'שופרי' 03-6777779
המעוניינים להתנדב, נא ליצור קשר עם אמיר כהן טל' 0505-694-694

"תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב"

מצות היום

לקרב או להתקרב?

פסק הרמב"ם זצ"ל: **'חייב אדם להיות בהן שמחה וטוב לב, הוא ובניו ואשתו ובני ביתו וכל הנלוים עליו... אע"פ שאכילה ושתייה במועדות בכלל מצות עשה, לא יהיה אוכל ושותה כל היום כולו. אלא כך היא הדת; בבקר, משכימין כל העם לבתי כנסיות ולבתי מדרשות. ומתפללין וקורין בתורה בענין היום. וחוזרין לבתייהם ואוכלין והולכין לבתי מדרשות. קורין ושונין עד חצי היום. ואחר חצי היום, מתפללין תפלת המנחה וחוזרין לבתייהן לאכול ולשתות. כשאדם אוכל ושותה ושמח ברגל, לא ימשך ביין ובשחוק ובקלות ראש ויאמר: "שכל מי שיוסיף בזה, ירבה במצות שמחה". שהשכרות והשחוק הרבה וקלות הראש, אינה שמחה אלא הוללות וסכלות. ולא נצטוונו על ההוללות והסכלות, אלא על השמחה שיש בה עבודת יוצר הכל. שנאמר: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב" (דברים כח מז). הא למדת; שהעבודה בשמחה. ואי אפשר לעבוד את השם לא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שכרות.** (רמב"ם 'שביתת יו"ט' ו' יט-כ).

להשתבח כדגן וגפן

"ישבו ישבי בצלו יסיו דגן ויפרחו כגפן" (הושע' יד ח)

"ישבו ישבי בצלו" היינו; בצל הסוכה, **'צלא דמהימנותא'** (הזוה"ק 'אמור' קג). **"ישבו"** - הללו היושבים בסוכה, ישובו בתשובה. והנה אמרו חז"ל; **'גדולה תשובה, שזדונות, נעשות לו כזכיות'** (יומא' פו). והיכן מצאנו בעולמנו דברים המשתנים לטובה? **שני דברים; 'דגן' ו'גפן'**. (כי כל האחרים, משתנים ויורדים דרגה. וברכת הנהנין עליהם משתנית, מלבד שניהם, שנהיים טובים יותר וברכתם מתעלה). **"יסיו דגן ויפרחו כגפן"** הללו, השבים בתשובה מאהבה, ישתנו כדגן וכגפן, למעליותא, שהזדונות יהפכו לזכיות. ('להגיד', ר' ראובן קרלנשטיין שליט"א).

כשם שבנסיעה לא אכפת לך כ"כ, מה הם התנאים החמריים, כך יהי רצון, שבכל חיך, תשים את הדגש על מצבך הרוחני ולא על המצב הגשמי.

בהשקפה ראשונה נדמה, כי הציווי לשמחה יתירה בחג הסוכות, עומד בסתירה לישיבה בדירת עראי? לכאורה, אילו היינו יושבים בדירות מפוארות מלאי הדר וכל טוב, השמחה היתה יותר גדולה? אולם לאחר התבוננות, מגלים אנו, שאדרבא, דוקא הישיבה בדירת עראי, מובילה אותנו אל השמחה האמיתית. **כי שמחה אמיתית אין להשיג אלא, אחרי שמגיעים להכרה, כי הישיבה בעולם הזה אינה אלא ישיבת עראי. טעמו של דבר הוא; משום שכל הסבור שחיי העוה"ז הם תכלית חיי האדם. וכי ישיבתו בעוה"ז היא ישיבת קבע, לעולם לא יוכל להגיע לשמחה פנימית, לפי שהשמחה היא ענין רוחני. רק מי שמתקרב אל השי"ת מגיע לשמחה, כי; **"עו ונסדנה במקומו"** (דברי הימים' א טז כז). כל התאוות והבלי העולם, מפילים על האדם עצבות, אשר היא אבי אבות הטומאה. (דרכי מוסר')**

השמחה בקנין גמור

כתוב: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה... ועבדת את אנכיך" (דברים' כח מז-מח) ומקשים; וכי הגלות באה רק משום חסרון השמחה? וכתב הר"י שמחה זיסל זצ"ל **שני ציורים בזה; השמח בקנין שקנה, הלא ישמח רק אם קנה קנין גמור ולא בדבר שאול. והנה, כל העוה"ז, שאול הוא אצל האדם. וגם הוא שאלה שזמנה בכל יום. ואעפ"כ אדם שמח בו כ"כ. ובמצוה, שהיא קנין לעד ולעולמי עולמים, לא ישמח! זה לאות שלא קנה כלום, לא עשה מצוה כלל. וכן נצייר; אדם שהוא זקן ועיף ויגע, שיתנו לו סם שיחדש נעוריו, הלא ישמח בלי שעור. והשרוי בתוך טמטום הלב, תרדמה של שטות, עיפות ויגיעה ברוחניות והמצוה משפיעה לו שפע חדש של חיות משמי קדם ולא ישמח! זה לאות, שלא קיבל שפע חדש, לא עשה מצוה כלל. העובד בלי שמחה, לא את השי"ת הוא עובד, כי אם את עצמו. (מכתב מאליהו' העמ' 265).**

נסיעה נוחה

הג"ר אליהו אליעזר דסלר זצ"ל ליוה פעם אחת את אחד מתלמידיו, כאשר הלה עזב את הישיבה ונסע לארץ אחרת. בהתקרבם אל עבר תחנת הרכבת, פנה התלמיד אל הרב ואמר לו: **"ברכני, רבי". עמד הרב וברכו: "אני מאחל לך מקרב לבי, שתמצא מקום נח בנסיעתך". תמה התלמיד ושאל: "רבנו, עד כאן? הנה, בקשתי ברכה, שתלוה אותי בדרכי בכל החיים ואילו הרב מברכני רק ברכה לנסיעה טובה ונעימה?" השיב לו הרב דסלר זצ"ל: "אכן, ברכתך לכל חיך. כונתי היתה לנסיעה הנמשכת במשך כל החיים, הנסיעה לקראת העוה"ב. אחלתי לך שתשכיל להתחסל לכל ימי שהותך בעוה"ז, כאל שהות בנסיעה.**

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

האתרוג נפרד, מדוע?

"וילקחתיכם לקכם... פרי עץ הדר"
(ויקרא' כג מ)

'מה אתרוג זה, יש בו ריח ויש בו אוכל. כך ישראל יש בהן בני אדם, שהן בעלי תורה ובעלי מעשים טובים.'
(ילקוט'ש' ויקרא' כג)

הנה, מכל ארבעת המינים, האתרוג הוא המובחר שבהם, ש'יש בו ריח ויש בו אוכל'. ואלו הם תלמידי החכמים, המובחרים שבעם. והנה, דרך העולם לאגוד את שלשת המינים האחרים יחדיו. ואילו האתרוג לא נאגד עמהם, אלא רק בשעת קיום המצוה. מיד לאחר קיום המצוה, שב האתרוג למקומו, בעוד שלשת המינים האחרים, מוסיפים להיות מאוגדים וקשורים יחדיו. **אם תמצוי, רמז יש כאן, להנהגתו הרצויה והראויה של הת"ח עם המון העם;** "כל העת, עליו להיות בפני עצמו וברשות עצמו. ורק לשם קיום מצוה, הריהו מתאגד וקושר עצמו, לפי שעה, עם המון העם. ומיד לאחר מכן, שב למקומו". (חפץ חיים)

ספורים בישיבה

כאשר החלו מורים חדשים להנהיג את המודי ההסטוריה וללמד לילדי ישראל, את תועלת עם ישראל, שלא ע"פ דרך התורה, הוכיחם ה'חפץ חיים' ואמר: "הנה, גם התורה עצמה צייתה להודיע לדורות הבאים, את ענין הסוכות שישבו בהם בני ישראל בעת שיצאו ממצרים; **'למען ידעו דרתיכם כי בספות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים'**" (ויקרא' כג מג). ברם, צא ולמד את אופן הלימוד שצייתה עליו התורה; **'בספות תושבו שבעת ימים'** (ויקרא' כג

מב). רק אם תשבו בעצמכם בסוכות, אתם ובניכם, אזי תגיעו לידי כך, שדורותיכם הבאים ידעו את כל הקורות את בני ישראל בצאתם מארץ מצרים. אך אם לא תקיימו את מצות הישיבה בסוכה, לא יועילו כל הלימודים וכל הסיפורים אודות חג הסוכות. וכך הוא הדבר בכל ענין וענין ממצוות התורה. רק ע"י קיום התורה והמצוות, יהא אפשר להנך את הדורות הבאים. ולא ע"י ספורים ומעשיות ריקים מתוכן". (מעשי למלך)

גאון ויהירות

'אתרוג, ר"ת; "אל תבואני כגל גאון' (תהלים' לו יב). היינו; 'לבל יתגאה ויתיהר באתרוג מהודר שיש לו, בעיני הבריות. "ננד קשעים אל תנדני" (שם), היינו; 'הלולב מבקש שלא ינענענו מי שאינו כשר'. (תפארת המועדים)

"אף שמת"

נאמר: "ושמתך בסנה... ונקיית אף שמת" (דברים' טז יד-טו). ידוע, שכל 'אכין' ו'רקין' שבתורה, באים למעט. ומה בא למעט **"אף שמת"** (דברים' טז טו)? **מבאר ה'שפת אמת'**; 'זה בא למעט, שמחת הוללות ופריקת עול, אלא רק שמחה של מצוה'.

אחדות בין הגדולים

"נהי בישרון מלך ביהתאסף ראשי עם יחד שקטי ישראל" (דברים' לג ה)

בענין זה היה אומר הצדיק ר' יעקב יוסף מפולנאה, בעל ה'תולדות'; **"ביהתאסף ראשי עם יחד שקטי ישראל"**. ראשית; צריכים "ראשי

עם", מנהיגי ישראל שבכל דור ודור, להיות מאוחדים בשאיפותיהם ובכל מעשיהם; וכתוצאה מכך, יתקיים גם; **"יחד שקטי ישראל"**. כי המוני העם מושפעים בדרך הטבע מדרכי המנהיגים, המשמשים להם דוגמא ומופת בכל אשר יעשו.

להתחזק בתכלית

"האמר לאביו ולאמו לא ראיתי נאת אקיו לא הפיר נאת בנו לא ידע" (דברים' לג ט)

מי שמתחזק לכבוד ה' ואינו נמשך אחר קרוביו, המפתים אותו ללכת בדרכים חדשים שהם נגד רצון ה', בודאי ברוך יהיה לה' ושמו וזכרו יהיה נזכר למעלה, לשם ולתפארת. ויזכור האדם תמיד את דברי הרמב"ם ז"ל באגרתו; **'...ויעזוב ביתו ובניו וכל אשר לו. כי דת ה' שהנחיל אותנו גדולה. וחיובה, קודם לכל המקרים הבזויים בעיני המשכילים, שהם אינם עומדים. ויראת ה' היא שעומדת'**. (אגרת הרמב"ם' מאמר קדוש ה'). (חפץ חיים' עה"ת)

חתן וכלה

בבית המדרש בעיר פראג, שהיה מכהן כמרא דאתרא, ר' יהונתן אייבשיץ זצ"ל; כבדו ביום שמחת תורה, עשיר שהיה בור ועם הארץ לחתן תורה, מפני שתרם סכום עתק לבית הכנסת. **נענה ר' יהונתן בהלצה:** "זכינו לחתן, חסיד ופרוש מאין כמותו, שכלל הידוע לקהל המתפללים כאן, מעולם לא הסתכל ה'חתן' שלנו על ה'כלה'" (התורה הקדושה). ■

נתניה בית מדרש ישמח משה שוהם 24 ראשון כה' תשרי 11/10/23

כניסה חינם תחילת התוכנית 11:30 בבוקר

מעלה אדומים אשכול הפיס למדעים ואומניות מדבר יהודה 5 יום רביעי כה' תשרי 11/10/26

השערים יפתחו ב-20:00 תחילת התוכנית 20:30 כניסה 10 שקל

ההרצאות מאובטחות

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

בימים שאין הרצאות של הרב אמנון יצחק שליט"א מתקיימות הרצאות בשידור חי ב'אולפן שופר'

ע"י הרב וסרמן, הרב גלזר והרב יוחאי חנאסב

המבחן שאחרי...

"לְנֹד ה' אֹרֵי וַיִּשְׁעֵי... כִּי יִצְפְּנִי בְּסֶכֶה" (תהלים' כז). ודרשו חז"ל; **"אורי"** בראש השנה. **"וישע"** ביום הכפורים. **"כי יצפני בסקה"** הוא הג הסוכות. ויש להתבונן בחלוקה מיוחדת זו; כי הנה בר"ה שהוא יום הדין, האדם מגיע למדרגה גדולה של ראיית האמת. ובפרט ע"י תקיעת שופר, כמ"ש הרמב"ם; שתפקיד השופר להעיר ישנים, האדם מתעורר ורואה אז בעינים מאירות את דרכי ה' והנהגותיו.

אחרי מצב זה, מגיע הזמן של **"ישע"**, הוא יום כפור, שהקב"ה מושיענו ומוחל על כל חטאינו, היות וכל חטא, מטמטם את נשמת האדם ולבו וקשה לאדם לצאת מתוך הבוץ שנמצא בו. לכן נתן לנו השי"ת את יום הכפורים, המטהר ומזכך את נשמת האדם, ע"י חסד ה' שמוחל על חטאינו. ועי"ן, האדם מתעלה למדרגה יותר גבוהה ופותח לו דרך לעלות מעלה מעלה למדרגות עליונות. אכן בכדי לזכות לזה, ישנו עוד תנאי בל יעבור. והוא: **"כי יצפני בסקה"** הוא הג הסוכות.

צריך האדם להצפין את עצמו מהיצר הרע ומהעולם הגשמי ולבודד את עצמו עם השי"ת. כי בהעדר תנאי זה, עלול הוא להפסיד את כל המעלות שהשיג עד עתה.

מרו הגאון ר' יצחק בלאזר זצ"ל היה אומר: **"כי כל מה שמושיג האדם בראש השנה, ע"י התפילות והדבקות הגדולה, עלול הוא לאבד לאחר התפילה, בלפת שאוכל. תאוות העולם הזה, הם הסכנה הנוראה לאיש המעלה. בתאוה אחת, יכול להפסיד הרים וגבעות שכבר זכה להשיג."**

מו"ר המשגיח מלומז'ה, רבי משה רוזנשטיין זצ"ל אמר על דרך זו: **"ידועה חית המדבר ששמה ברדלס, היא שרה שירה נפלאה, המושכת את אוזן האדם. ובשעה שהאדם מתקרב לשמוע את קולה, היא מושכתו אחריה לחור שלה. ואז היא מוצצת את מחו ומשאירה את גופו פגר מת. והולכי מדברות, יודעים את כחה. ויודעים גם את העצה שלא תוכל להם. כשהיא רואה דם, אזי עוזבת את האדם. ולכן, עושים לעצמם חבורה ומוציאים ממנה דם. וכשהברדלס רואה את הדם, היא מסתלקת ממנו."**

כמו הברדלס שמנגנת ושרה לפני האדם, כך העוה"ז מנגן לפני האדם, בשירים יפים המושכים את לבו. והרי הוא נמשך, עד שמגיע לסבך העוה"ז, שמשם כבר קשה לו לצאת. כי העוה"ז, מוציא את נשמת האדם ומשאיר אותו

רק עם גוף לחוד. לכן צריך לזה עצה והיא: **"כי יצפני בסקה"**, כמה שיותר להתרחק מעניני העוה"ז. וכן הסביר מו"ר זצ"ל את דברי חז"ל; **"למה הולד דומה במעי אמו?... ומלמדיו אותו כל התורה כולה. וכיון שבא לאויר העולם, בא מלאך וסוטר על פיו ומשכחו כל התורה כולה, שנאמר: "לפתח חטאת ריבץ"** (בראשית' ד) (נדה' ל). וביאר; שהמלאך הסוטר על פיו הוא טומאת העוה"ז, שהגשמיות שבו, משכיחה ממנו כל מעלותיו הרוחניות.

לפי דברינו נלמד; שכל בן תורה בשעה שנמצא בין כותלי הישיבות הקדושות, כל מה שרוכש, עלול הוא להפסיד בשעה שעוזב את כותלי הישיבה. לכן צריך כל בן תורה גם לדעת את העצה לזה. והיא; שיצפין את עצמו מהגשמיות של העוה"ז. וטוב עשו, אלה שמארגנים מקומות תפלה של בני תורה ושיעורי תורה, שבדרך זו נמצאים תלמידי הישיבות גם בתקופת בין הזמנים, במקומות המתנהלים על טהרת הקודש. ובדרך זו, מסייעים לביסוסם הרוחני של תלמידי הישיבות, אשר בזכות עסקם בתו"ש, נזכה לגאולה השלמה. ■ (דרכי מוסר.)

בין השמשות

ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה

"עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות... וקבורתו של משה" (אבות' ה' א). **"בין השמשות"** מסמל את סוף זמן הגלות, מה שקרוי; **"עקבתא דמשיחא"** (סוטה' מט). בסוף האלף הששי לבריאת העולם. וא"כ, כל הדברים שנבראו באותו זמן, יש בהם ענין המרמז על סוף גלותם של ישראל. הנה, טעם הדבר, מפני מה הוטרק קברו של משה מעיני בשר ודם, הסבירו חכמינו (סוטה' יד), **"שהוא בכדי שלא יבואו בני ישראל לקברו לפני גלותם"**; ויתחננו לפניו בבכיה שיתפלל בעדם, שע"י כך יבטל משה רבנו את גזרת הגלות הארוכה. והתמיהה המפורסמת בזה; וכי רצה הקב"ה להרע לישראל כ"כ ח"ו? עד שרוצה לסתום להם את כל דרכי התפילה, למרות דברי חז"ל הידועים ש; **"מפני שהקב"ה מתאוה לתפילתן של**

צדיקים" (יבמות' סד). והרי עם סגולתו אנחנו? אפשר לבארו כך; אמת הוא, שכל מה שעושה הקב"ה בעולם, מתכון הוא לפעול טובה למענם של ישראל ורק חפץ בטובתם. גם בענין גלותם, מבקש הקב"ה מעמו ישראל, שהם בעצמם ישובו בתשובה, שתגיע להם ההתעוררות, מכחם העצמי. נכון, כי תפילת הצדיקים בעדם, מועילה מאד ויכולה לפעול ישועות גדולות. אבל, לא זו המטרה, כדי להנצל מן הגלות, חייבים אנו להתעורר בעצמנו ולהפוך לראויים, הגונים לבשורת הגאולה השלמה. אמת, שאם יבואו כל ישראל ויבכו על קבר משה רבנו ע"ה, תעשה תפילתם ותפילת משה, פירות טובות ולא תשוב ריקם. שהרי; **"גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהן"** (חולין' ז). והיו פדויים משברם וגלותם. בכך, נוכל אמנם לדחוק

את הקץ ולמהר את זמן הגאולה, אולם זו תהיה הצלה בזכות אחרים; וכאמור, לא זו המטרה והתקון האמיתי. בכדי להגיע לידי גאולה אמיתית ותקון השלם, דרושים מעשינו! רק כאשר יתעורר כל איש ישראל לתקן עצמו, שישוב הוא בתשובה שלמה, אז תבוא הגאולה במהרה בימינו; **"קומנו ונעלה ציון"** (ירמיה' לא ה) ונזכה לרוב טובה וברכה; **"ובתים מלאים פל טוב"** (דברים' ויא). הסתרת קבורתו של משה, טומנת בחובה מסר ברור; הקב"ה רוצה בכם, רשאים אתם לזכות בתפילת הצדיקים בעבורכם, אמנם עליכם להיות ראויים בעצמכם, להביא את התקון לידי גמר ושלמות. ולשוב בתשובה אמיתית. וכאשר ראויים אתם להתקרב אל ה', יחיש את גאולתכם במהרה. (רבנו יוסף חיים זצ"ל, בספרו 'ברכת אבות' ה' א) ■

צניעות

הפרדה בין גברים לנשים

האנשים לנשים ע"מ לשמור על גדר הצניעות, כ"ש ב'שמחת בית השואבה', כאשר עסקין בשמחה ויצה"ר עדין קיים בעולם במלוא עוזו, בודאי יש צורך בהפרדה כעין זו על מנת לשמור על טהרה וצניעות. ואם בימיהם, בזמן שביהמ"ק עמד על תילו במתכונתו ובתפארתו. וכל גדולי עולם היו שם... והשמחה, כזו אשר ממנה שואבים רוח הקודש, אעפ"כ נדרשה הקפדה גדולה כ"כ על גדרי הצניעות, כ"ש שבדורנו אנו, אשר הרחוב פרוץ ויצר הפריצות משתולל ברחובות [הזמרים הפסולים שרים], עאכ"כ שיש לנו להקפיד הקפדה יתירה שלא תצא תקלה ח"ו משמחתנו... (דרשות המגיד, ר' שבתי יודלביץ זצ"ל) ■

שעוסקין בהספד ואין יצר הרע שולט בהם, אמרה תורה: "אנשים לבד ונשים לבד" עכשיו, שעסקין בשמחה ויצר הרע שולט בהם, על אחת כמה וכמה" ("סוכה" נא-נב). במוצאי יו"ט הראשון, מיד היו יורדין גדולי הדור לבית המקדש ומתקנין שם תקון גדול. ומהו התקון? הפרדה בין האנשים לנשים, על מנת שלא יבואו להכשל בהסתכלות אסורה. וכיצד ניתן לשנות מתבנית ביהמ"ק? לכך לומדת הגמ' ק"ו מההספד שלעתיד לבוא, אשר אף בו תהיה הקפדה מושלמת על הפרדה מוחלטת בין אנשים לנשים. הרי לנו דבר נורא; "אם לעתיד לבוא, כאשר יבוא כבר המשיח. ויצה"ר יבטל מן הארץ. וכל העם עוסקין במספד גדול, בכל אופן עדין יש צורך בהפרדה בין

במוצאי יום טוב הראשון של חג, ירדו לעזרת נשים ומתקנין שם תקון גדול. מאי תיקון גדול? אמר רבי אלעזר: "כאותה ששנינו; חלקה היתה בראשונה והקיפוח גזוזטרא. והתקינו, שיהו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה". תנו רבנן; "בראשונה, היו נשים מבפנים ואנשים מבחוץ. והיו באים לידי קלות ראש. התקינו, שיהו נשים יושבות מבחוץ ואנשים מבפנים. ועדין היו באין לידי קלות ראש. התקינו, שיהו נשים יושבות מלמעלה ואנשים מלמטה. היכי עביד הכי? והכתיב... אמר רב: "קרא אשכחו ודרוש"; "וספדה הארץ משפחות, משפחות לבד, משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד" אמרו: "והלא דברים קל וחומר; ומה לעתיד לבא,

מבצעים חמים על מוצרי 'שופר'

שמוע - 2 ש"ח
MP3 - 10 ש"ח
DVD 2 - 10 ש"ח (גרפיקה צבעונית)
DVD 3 - 10 ש"ח (גרפיקה לבנה)
קריאה בתנונית - 10 ש"ח
ספר 'בכור ההיתוך' - 10 ש"ח
ספר 'עולם התשובה' - 30 ש"ח
'ספרית שופר' (660 הוצאות) - 300 ש"ח
ניתן להשיג במשרדי 'שופר'
03-6777779

חדש! שיעור לאברכים

להזמנת הרב אמנון יצחק שליט"א לאזור מגורין או לכולל אברכים (לכולל בשעות הבוקר) 050-6788867 יהונתן

חג סוכות עם "אוצרות חיים"
מגילת שופר
משיגה צמוד
גלאט כשר

בארכיון: י"ד תשרי 12.10.11 ועד כ"ב תשרי 20.10.11 (אפשרות לחלק מהחג)

בהשתתפות הרב ישראל נח ברגר שליט"א
 ועוד רבנים חשובים
הפיטין ר' דוד שלמה שידו הי"ו
 זמרים ואומנים.
 הרצאות מרתקות
 פעילות ענפה לילדים
 בריכת שחיה בשעות נפרדות ועוד...

לפרטים: אוצרות חיים - רח' התקוה 73 תל-אביב מיקוד 67121 טל: 03-6880091/050-3131740/1

התקליטור העולמי

לאור הצמאון הרב,

הוחלט לכסות את כל בתי האב בישראל

1,750,000 ^{DVD} שיחולקו חינם

ניתן לרכוש מנית זכות בסך 4000 ש"ח בלבד!

להתחלת המבצע אפשרות עד 10 תשלומים

הדיסק כולל בתוכו:

כל ספרי חברותא של הרה"ג יעקב שולביץ שליט"א פרוש ל'תלמוד בבלי'.
כל ספרי הרה"ג אברהם חיים עדס שליט"א: ארבעת המינים, דיני רפואה
בשבת, שמיטה, חנוכה, שבת בתפארתה, דיני דרבנן, פאת זקנך ועוד...
עם ציורים ופוסטרים.

כל ספריו של הרה"ג יעקב לוגסי שליט"א: ברומו של עולם 10 כרכים, עמלנו,
אגרת לבת ישראל, נפשי בשאלתי, ישראל סגולתו, ואני תפילתי, מלמדים,
מראות, משפט, מלאכת ה', בעקבתא דמשיחא, שערי פרנסה...

כל ספרי הרה"ג משה אבגי שליט"א סדרת 'חכמת המצפון' כולל מועדים.
וכל ספרי הכשרות של הרה"ג מרדכי עזרן שליט"א.

בנוסף הספרים: משניות, רמב"ם, טור, שלחן ערוך וחסד לאברהם.

עם סרטי DVD של הרה"ג אמנון יצחק שליט"א והספרים:

עולם התשובה, העיתונאי, הרצל והציונות ועוד.

בס"ד

תאריך

לכבוד בנק _____ כתובת הבנק _____ מס' הסניף _____

1- אני/הח"מ שם בעל/י החשבון _____ משפחה _____ מס' זהות / ח.פ. _____

רח' _____ עיר _____ מיקוד _____ טל. בבית _____ פלאפון _____

הוראה לחיוב חשבון ל'שופר':

או בחיוב האשראי:	
מס' כרטיס _____	תוקף _____ / _____
סך החיוב _____	מס' תשלומים _____

קוד מסלקה		סוג חשבון		מס' חשבון בבנק			
בנק	סניף						
				2	3	9	2
אסמכתא / מס' מזהה של הלקוח בחברה							

נותן/ים לכם בזה הוראה לחיוב חשבון/נו הנ"ל בסניפכם, בגין תרומתי ל"שופר" בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מידי פעם בפעם באמצעי מגנטי, או רשימות ע"י "שופר" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".
(2) ידוע לי/לנו כי: א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה ממני/מאתנו בכתב לבנק ול"שופר" שתכנס לתוקף, זום עסקים אחד לאחר מותן ההודעה בבנק וכן ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין. ב. אהיה/נהיה רשאי/ים לביטול מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב. ג. אהיה/נהיה רשאי/ים לביטול חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב, אם אוכיח/נוכיח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו. (3) ידוע לי/נו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעל/נו להסדיר את המוטב. (4) ידוע לי/נו כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/נו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה. (5) הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון אפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו. (6) הבנק רשאי להוציאני/נו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סבה סבירה לכך, וודיע לי/נו על כך מידי לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה. (7) נא לאשר ל"שופר" בספח המחובר לזה, קבלת ההוראה אלו ממני/מאתנו.

פרטי ההרשאה

1. מסם החיוב ומסדור, יקבעו טעם לע"י "שופר" עפ"י (הנקודות לקביעתם).
2. סירי החיוב: סמן במשטפת המאמיה

4000 ש"ח

תשלום 1 4 תשלומים 8 תשלומים 10 תשלומים

חתימת בעל/י החשבון _____

לחיוב בתאריך:

20 לחודש 30 לחודש

תורם נכבד, שים לב הוראה לחיוב חשבון זו אמורה להגיע לבנק דרך 'שופר' עליך לשלוח את הטופס ל'שופר' ת.ד. 2711 בני ברק. טל: 03-677779